

**Ministerieel
Besluit
Aangewezen
Staten
BAS**

Verwerkte publicaties

Jaargang	Titel	Treedt in werking op / werkt terug t/m
Stcrt. 2006, nr. 228	Besluit van de Minister van Financiën van 13 november 2006, nr. FM 2006-02503 M, tot aanwijzing van staten waarin adequaat toezicht wordt uitgeoefend op banken, beleggingsinstellingen en clearinginstellingen (Besluit aangewezen staten Wft)	1 jan. 2007
Stcrt. 2006, nr. 241	Besluit van de Minister van Financiën van 4 december 2006, nr. FM 2006-02838 M, Directie Financiële Markten, tot wijziging van het Besluit aangewezen staten Wft	1 jan. 2007
Stcrt. 2007, nr. 138	Besluit van de Minister van Financiën van 13 juli 2007, nr. FM 2007-01765 M, tot wijziging van het Besluit aangewezen staten Wft	22 jul. 2007
Stcrt. 2008, nr. 136	Regeling van de Minister van Financiën van 16 juni 2008, nr. FM 2008-01388 M, tot wijziging van het Besluit aangewezen staten Wft	19 jul. 2008
Stb. 2013, nr. 293	Besluit van 4 juli 2013 tot wijziging van het Besluit Gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft, het Besluit markttoegang financiële ondernemingen, het Besluit prudentiële regels Wft en enige andere besluiten in verband met implementatie van richtlijn 2011/61/EU van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2011 inzake beheerders van alternatieve beleggingsinstellingen en tot wijziging van de Richtlijnen 2003/41/EG en 2009/65/EG en van de Verordeningen (EG) Nr. 1060/2009 en (EU) Nr. 1095/2010 (PbEU 2011, L 174)	22 jul. 2013
Stcrt. 2014, nr. 35352	Wijziging Besluit aangewezen staten Wft	1 januari 2015
Stcrt. 2018, nr. 68169	Wijziging van het Besluit aangewezen staten Wft in verband met de aanwijzing van Hongkong SAR als staat waar adequaat toezicht op beleggingsinstellingen wordt uitgeoefend	1 januari 2019
Stcrt. 2020, nr. 6943	Wijziging van het Besluit aangewezen staten Wft en de Vrijstellingsregeling Wft in verband met de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Europese Unie	13 februari 2019 en nader te bepalen
Stcrt. 2019, nr. 5637	Regeling van de Minister van Financiën van 28 januari 2019, 2019-11443, directie Financiële Markten, tot wijziging van het Besluit aangewezen staten Wft en de Vrijstellingsregeling Wft in verband met de bilaterale overeenkomst tussen de EU en de VS met betrekking tot prudentiële maatregelen voor verzekering	1 april 2019

Inhoudsopgave

nr.	Titel	p.
	Ministerieel Besluit Aangewezen Staten Wft (BAS) (geconsolideerde versie)	5
	Toelichting (Stcrt. 2006, nr. 228)	11

Ministerieel Besluit Aangewezen Staten Wft (BAS)

geconsolideerde versie

Artikel 1

Als staat in de zin van de artikelen 2:6, tweede lid, en 2:8, tweede lid, van de Wet op het financieel toezicht worden aangewezen: Australië, België, Canada, Denemarken, Duitsland, Finland, Frankrijk, Hongarije, Italië, Japan, Portugal, Spanje, het Verenigd Koninkrijk, de Verenigde Staten van Amerika, Zweden en Zwitserland, met dien verstande dat, wanneer in een staat een beleggingsonderneming bevoegd is het bedrijf van clearinginstelling uit te oefenen en uit dien hoofde toezicht wordt uitgeoefend op het uitoefenen van het bedrijf van clearinginstelling door die beleggingsonderneming, de aanwijzing van die staat slechts geldt voor zover de beleggingsonderneming een vergunning heeft die het verrichten van de werkzaamheden, bedoeld in onderdeel a van de definitie van verrichten van een beleggingsactiviteit in artikel 1:1 van de wet, omvat.

Stcrt. 2006, nr. 228

Op grond van artikel 2:6 eerste lid, van de wet bestaat voor clearinginstellingen met zetel buiten Nederland de plicht om een vergunning te hebben voor de uitoefening van hun bedrijf vanuit een in Nederland gelegen bijkantoor.

Op grond van artikel 2:8, eerste lid, van de wet bestaat voor clearinginstellingen met zetel buiten Nederland die voornemens zijn hun bedrijf naar Nederland uit te oefenen door middel van diensverrichting de plicht de Nederlandsche Bank (DNB) kennis te geven van dat voornemen en aan te tonen dat zal worden voldaan aan de ingevolge artikel 3:57 van de wet gestelde eisen met betrekking tot de solvabiliteit.

Op grond van artikel 2:6, tweede lid, en artikel 2:8, tweede lid, is het eerste lid van artikel 2:6, onderscheidenlijk het eerste lid van artikel 2:8 niet van toepassing op clearinginstellingen met zetel in een staat waar toezicht op de uitoefening van het bedrijf van clearinginstelling wordt uitgeoefend dat in voldoende mate waarborgen biedt ten aanzien van de belangen die de Wet op het financieel toezicht beoogt te beschermen.

In artikel 5 van het Besluit Markttoegang financiële ondernemingen Wft zijn de voorwaarden opgenomen waaronder een staat kan worden aangewezen als een staat waar toezicht op de uitoefening van het bedrijf van clearinginstelling wordt uitgeoefend dat in voldoende mate waarborgen biedt ten aanzien van de belangen die de Wet op het financieel toezicht beoogt te beschermen. Die voorwaarden zijn:

a. de in de desbetreffende staat geldende regels voor het uitoefenen van het bedrijf van clearinginstelling en het

toezicht op de naleving daarvan zijn gelijkwaardig aan het ingevolge de wet bepaalde met betrekking tot:

1°. deskundigheid en betrouwbaarheid;

2°. financiële waarborgen;

3°. bedrijfsvoering, waaronder maatregelen gericht op het bevorderen en handhaven van een integere bedrijfsvoering; en

4°. waarborgen voor een adequaat toezicht op de naleving van de in die staat gestelde regels;

b. de samenwerking tussen DNB en het bevoegde gezag in die staat is gewaarborgd; en

c. voor het bevoegde gezag in die staat gelden regels die gelijkwaardig zijn aan die in Hoofdstuk 1.4 van de wet.

Wanneer is gewaarborgd dat sprake is van een gelijkwaardig toezichtniveau kan een vermindering van toezichtlasten worden gerealiseerd, zowel aan de kant van de clearinginstelling als aan de kant van de Nederlandsche Bank.

DNB vervult een adviserende rol ten behoeve van de beoordeling en de besluitvorming door de minister van Financiën bij het aanwijzen van staten. Mede naar aanleiding daarvan wordt het volgende opgemerkt.

Thans zijn clearinginstellingen met zetel buiten Nederland die in Nederland actief zijn, aangesloten als Clearing Members bij LCH.Clearnet, althans het bijkantoor daarvan. Alhoewel de reglementen van LCH.Clearnet toestaan dat andere ondernemingen dan banken of effecteninstellingen als Clearing Member kunnen worden aangesloten, zijn alle clearinginstellingen met zetel buiten Nederland die in Nederland door middel van een bijkantoor of via het verrichten van diensten actief zijn, tevens bank of effecteninstelling. Daarnaast is er een clearinginstelling die is aangesloten bij de centrale tegenpartij van Endex die noch tevens bank noch tevens effecteninstelling is.

Voor banken geldt op grond van artikel 2:6, vierde lid, van de wet dat, indien zij hun zetel in een andere lidstaat hebben en beschikken over een door de toezichthoudende instantie van die lidstaat verleende bankvergunning zij niet een vergunning als bedoeld in artikel 2:6, eerste lid behoeven te hebben, ook niet wanneer zij hun zetel hebben in een lidstaat die niet is aangewezen. Dit is slechts anders indien de uitoefening van het bedrijf van clearinginstelling in de in de lidstaat van de zetel verleende bankvergunning is uitgesloten. De reden voor deze specifieke regeling voor banken met zetel in een andere lidstaat is dat clearing kan worden gezien als een combinatie van enkele werkzaamheden die op de lijst van bijlage I van de herziene richtlijn banken (richtlijn 2006/48/EG) staan en daarom onder de wederzijdse erkenning van bankvergunningen vallen.

Een en ander heeft als consequentie dat de aanwijzing van staten in de huidige praktijk slechts van belang is voor de volgende categorieën:

- clearinginstellingen met zetel in een andere lidstaat die geen bank zijn, waarbij het niet relevant is of zij tevens beleggingsonderneming zijn;
- clearinginstellingen met zetel in een staat die geen lidstaat is, waarbij het niet relevant is of zij tevens beleggingsonderneming zijn, noch of zij tevens bank zijn.

Met andere woorden: voor clearinginstellingen die een bankvergunning hebben, verleend door een toezichhoudende instantie van een andere lidstaat, maakt het geen verschil of die lidstaat is aangewezen of niet: op grond van hun Europese paspoort mogen zij werkzaamheden verrichten in Nederland, tenzij in de vergunning clearing is uitgesloten.

Bij de beoordeling van staten die kunnen worden aangewezen als staten in de zin van artikel 2:6, tweede lid, onderscheidenlijk artikel 2:8, tweede lid, heb ik mij om praktische redenen beperkt tot staten die lid zijn van de Europese Unie, en Australië, Canada, Japan, de Verenigde Staten van Amerika en Zwitserland. Aan deze landen heeft DNB informatie gevraagd.

Op dit moment zijn in Nederland clearinginstellingen actief die hun zetel hebben in België, Duitsland, Frankrijk, Portugal, het Verenigd Koninkrijk, Zweden en Zwitserland.

De staten die desgevraagd informatie hebben verstrekt over het toezicht op clearinginstellingen en waarvan, mede op advies van DNB, is vastgesteld dat dat toezicht in voldoende mate waarborgen biedt ten aanzien van de belangen die de Wft beoogt te beschermen zijn Australië, België, Canada, Denemarken, Duitsland, Finland, Frankrijk, Hongarije, Italië, Japan, Portugal, Spanje, het Verenigd Koninkrijk, de Verenigde Staten van Amerika, Zweden en Zwitserland. Deze landen zijn daarom aangewezen als staten in de zin van artikel 2:6, tweede lid, onderscheidenlijk artikel 2:8, tweede lid, van de wet.

Dat niet alle staten waaraan informatie is gevraagd niet of nog niet zijn aangewezen als staat in de zin van artikel 2:6, tweede lid, onderscheidenlijk 2:8, tweede lid, van de wet, de andere dan de staten waaraan informatie is gevraagd niet of nog niet zijn aangewezen als staat in de zin van artikel 2:6, tweede lid, onderscheidenlijk 2:8, tweede lid, van de wet, behoeft op zich nog niet te betekenen dat het toezicht in die niet-aangewezen staten als onvoldoende is gekwalificeerd. Door sommige landen is geen informatie over het toezicht verstrekt, wat mogelijk samenhangt met de omstandigheid dat in Nederland geen clearinginstellingen werkzaam zijn met zetel in die staten en waarvoor deze regeling van belang zou kunnen zijn.

Met betrekking tot het slot van het artikel, de zinsnede die aanvangt met 'met dien verstande...', wordt het volgende opgemerkt. In sommige staten dienen clearinginstellingen bank of beleggingsonderneming te zijn. Ook kan het voorkomen dat in een staat beleggingsondernemingen tevens het bedrijf van clearinginstelling mogen uitoefenen. Het toezicht op clearinginstellingen biedt in deze staten slechts dan voldoende waarborgen ten aanzien van de belangen die de wet beoogt te beschermen, in de zin van de artikelen 2:6, tweede lid en 2:8, tweede lid van de wet, indien de in die staat verleende vergunning voor het verlenen van een be-

leggingsdienst de activiteiten in onderdeel c, d of f, van de definitie van verlenen van beleggingsdienst in artikel 1:1 van de wet, omvat. Heeft een bepaalde onderneming wel een vergunning voor het verlenen van een beleggingsdienst, maar omvat deze vergunning niet een van bedoelde activiteiten, dan kan niet worden gezegd dat het toezicht op deze onderneming adequaat is. In de praktijk komt dit erop neer dat er slechts dan sprake is van adequaat toezicht op een beleggingsonderneming die het bedrijf van clearinginstelling uitoefent indien een minimum eigen vermogen van € 730.000 is vereist, alsmede eisen worden gesteld inzake deskundigheid en bedrijfsvoering die aansluiten bij de eisen die van toepassing zijn op financiële ondernemingen die het bedrijf van clearinginstelling uitoefenen. Overigens laat een en ander de bevoegdheid van de centrale clearingorganisatie om aanvullende eisen te stellen onverlet.

Ter toelichting met betrekking tot de aangewezen staten diene het volgende.

Australië: op grond van section 827D van de Corporations Act 2001 staan de clearing and settlement facility licencees onder een toezicht dat vergelijkbaar is met het in de Wft geïntroduceerde toezicht. Op grond hiervan kan het in Australië uitgeoefende toezicht als adequaat worden beschouwd.

België: Op dit moment zijn alle Belgische clearinginstellingen hetzij bank hetzij beleggingsonderneming. Op grond van de wet van 2 augustus 2002 staan clearinginstellingen onder een vorm van toezicht van de Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen, welke vorm als adequaat kan worden beschouwd.

Canada: clearinginstellingen dienen lid te zijn van de Canadian Payment Association. Op grond van de Canadian Payments Act komen slechts die financiële ondernemingen – niet alleen clearinginstellingen – in aanmerking voor lidmaatschap van de Canadian Payment Association die voldoende aan wettelijke eisen die vergelijkbaar zijn met de in de Wft gestelde eisen. Op grond hiervan kan het in Canada uitgeoefende toezicht als adequaat worden beschouwd.

Denemarken: op grond van de geconsolideerde Wet van 17 maart 2005 dienen clearinginstellingen aan eisen te voldoen die vergelijkbaar zijn met de in de Wft gestelde eisen. Op grond daarvan kan het in Denemarken uitgeoefende toezicht als adequaat worden beschouwd.

Duitsland: clearinginstellingen dienen bank of beleggingsonderneming te zijn, wier vergunning op grond van sectie 1, § 1a, lid 2, onderdeel 4 van de Kreditwesengesetz 'Anschaffung und die Veräußerung von Finanzinstrumenten im Wege des Eigenhandels für andere (Eigenhandel)', omvat. Het in Duitsland uitgeoefende toezicht op beleggingsondernemingen is voldoende om als adequaat te worden beschouwd.

Finland: op grond van de Securities Markets Act van 26 mei 1989 kan aan bepaalde personen worden toegestaan om clearingactiviteiten te verrichten en deze staan onder toezicht op grond van Afdeling 5.10 van de Act on the Financial Supervision dat vergelijkbaar is met het in de Wft geïntroduceerde toezicht. Op grond daarvan kan het in Finland uitgeoefende toezicht als adequaat worden bestempeld.

Frankrijk: op grond van artikel L 442-2 van de wet van 11 december 2002 dienen clearinginstellingen die geen kredietinstelling zijn te voldoen aan de eisen die worden gesteld aan beleggingsondernemingen, met afzonderlijke ho-

gere vereisten voor het minimum eigen vermogen. Op grond hiervan kan het in Frankrijk uitgeoefende toezicht als adequaat worden beschouwd.

Hongarije: op grond van Wet CXII van 1996 dienen clearinginstellingen in beginsel aan dezelfde eisen te voldoen als kredietinstellingen. Op grond hiervan kan het in Hongarije uitgeoefende toezicht als adequaat worden beschouwd.

Italië: clearinginstellingen dienen hetzij bank hetzij beleggingsonderneming te zijn. Aangezien banken een Europees paspoort hebben, is de aanwijzing van staten alleen van belang voor clearinginstellingen die beleggingsonderneming zijn. Het in Italië op beleggingsondernemingen uitgeoefende toezicht is voldoende om als adequaat te kunnen worden beschouwd.

Japan: de financiële ondernemingen die clearingactiviteiten verrichten dienen toestemming te hebben om dat te doen. Deze toestemming wordt verkregen indien aan bepaalde eisen is voldaan die vergelijkbaar zijn met de in de Wft gestelde eisen. Op grond hiervan kan het in Japan uitgeoefende toezicht worden beschouwd als adequaat.

Oostenrijk: clearinginstellingen dienen bank of beleggingsonderneming te zijn. Het in Oostenrijk uitgeoefende toezicht op beleggingsondernemingen is voldoende om als adequaat te worden beschouwd.

Portugal: op grond van artikel 359 (1) (a) van de Securities Code staan clearinginstellingen onder toezicht van de 'CMVM', de Portugese Securities Market Commission. In lagere wetgeving worden eisen gesteld die vergelijkbaar zijn met de in de Wft gestelde eisen. Op grond hiervan kan het in Portugal uitgeoefende toezicht als adequaat worden beschouwd.

Spanje: clearinginstellingen dienen hetzij bank hetzij beleggingsonderneming te zijn. Aangezien banken een Europees paspoort hebben, is de aanwijzing van staten alleen van belang voor clearinginstellingen die beleggingsonderneming zijn. Het in Spanje op beleggingsondernemingen uitgeoefende toezicht is voldoende om als adequaat te kunnen worden beschouwd.

Het Verenigd Koninkrijk: op grond van de Financial Services and Markets Act 2000 zijn clearinginstellingen vergunningplichtig en dienen zij aan bepaalde eisen te voldoen die zijn uitgewerkt in het Financial Services Authority Handbook. Deze eisen zijn vergelijkbaar met de in de Wft gestelde eisen. Op grond hiervan kan het in het Verenigd Koninkrijk uitgeoefende toezicht als adequaat worden beschouwd.

De Verenigde Staten van Amerika: brokers, dealers en Futures Commission Merchants moeten voldoen aan eisen met betrekking tot verslaggeving en minimumkapitaal, welke eisen vergelijkbaar zijn met de in de Wft gestelde eisen. Op grond hiervan kan het in de Verenigde Staten van Amerika uitgeoefende toezicht als adequaat worden beschouwd.

Zweden: op grond van de Securities exchange and clearing operations Act dienen clearinginstellingen aan bepaalde eisen te voldoen die vergelijkbaar zijn met de in de Wft gestelde eisen. Op grond hiervan kan het in Zweden uitgeoefende toezicht als adequaat worden beschouwd.

Zwitserland: de Swiss Federal Banking Commission oefent toezicht uit op de individuele clearinginstellingen, naast het toezicht door de Zwitserse centrale bank op het systeem als geheel ('oversight'). Dit toezicht is vergelijkbaar met het in de Wft geïntroduceerde toezicht.

Stcrt 2019, nr 6943

De aanpassing van het Besluit aangewezen staten Wft betreft het herstel van een onjuiste verwijzing.

De aanpassing van het Besluit aangewezen Staten Wft ziet op het artikel op grond waarvan clearinginstellingen met zetel in een aangewezen staat, zoals het Verenigd Koninkrijk, in Nederland zogenoemde clearingdiensten mogen verlenen. In dat artikel wordt een niet meer actuele verwijzing aangepast zodat deze weer aansluit bij de huidige praktijk. Die aanpassing, die louter technisch van aard is, heeft voor belanghebbenden geen gevolgen met een nadelig karakter.

Artikel I wijzigt artikel 1 van het Besluit aangewezen staten Wft. Door die wijziging wordt een verwijzing naar enkele onderdelen van de definitie van verlenen van een beleggingsdiensten in artikel 1:1 van de Wft vervangen door een verwijzing naar een onderdeel van de definitie van verrichten van een beleggingsactiviteit in laatstgenoemd artikel. Die wijziging heeft tot gevolg dat de vrijstelling van het in artikel 2:6, eerste lid, van die wet opgenomen vergunningvereiste voor het uitoefenen van het bedrijf van clearinginstelling vanuit een in Nederland gelegen bijkantoor alleen geldt voor zover de clearinginstelling in de staat van zijn zetel een vergunning heeft voor het handelen voor eigen rekening en uit dien hoofde in die staat onder prudentieel toezicht staat dat ten minste gelijkwaardig is aan het prudentieel toezicht op EER-beleggingsondernemingen die handelen voor eigen rekening. Hetzelfde geldt voor de vrijstelling op grond van artikel 2:8, tweede lid, van de Wft van de in het eerste lid van dat artikel opgenomen notificatieplicht voor het uitoefenen van het bedrijf van clearinginstelling door middel van het verrichten van diensten naar Nederland.

Opgemerkt wordt dat een clearinginstelling uit een aangewezen staat die in Nederland tevens beleggingsdiensten verleent of handelt voor eigen rekening voor in aanmerking komende tegenpartijen of professionele beleggers als bedoeld in bijlage II, afdeling I, van de richtlijn markten voor financiële instrumenten 2014 onder het toepassingsbereik van de in artikel 10 van de Vrijstellingsregeling kan vallen, indien die clearinginstelling voldoet aan de daartoe gestelde voorwaarden.

Conform de toelichting uit 2006 op artikel 1 van het oorspronkelijke Besluit aangewezen staten Wft wordt met betrekking tot de zinsnede die aanvangt met 'met dien verstande' het volgende opgemerkt.¹ In sommige staten dienen clearinginstellingen bank of beleggingsonderneming te zijn. Ook kan het voorkomen dat in een staat beleggingsondernemingen tevens het bedrijf van clearinginstelling mogen uitoefenen. Het toezicht op clearinginstellingen biedt in deze staten slechts dan voldoende waarborgen ten aanzien van de belangen die de artikelen 2:6, tweede lid, en 2:8, tweede lid, van de Wft beogen te beschermen, indien er in de aangewezen staat adequaat toezicht is. De Nederlandsche Bank vult dit vereiste in door als uitgangspunt te hanteren dat het toezicht ten minste gelijkwaardig is aan het toezicht op de naleving van de in artikel 28, tweede lid, van de

¹ [Stcrt. 2006, 228.](#)

richtlijn kapitaalvereisten en artikel 91 van de verordening kapitaalvereisten opgenomen prudentiële vereisten. Op basis van die vereisten geldt er – kort samengevat – een minimum eigen vermogens eis van ten minste € 730.000 en gelden de uit de verordening kapitaalvereisten voortvloeiende kapitaaleisen voor met name krediet- en marktrisico. Voor het Verenigd Koninkrijk geldt dat het toezicht op clearinginstellingen op dit moment gelijkwaardig is aan deze vereisten. Voor de andere staten die worden genoemd in artikel 1 van het Besluit aangewezen staten Wft wordt het toezicht op clearinginstellingen op dit moment eveneens nog steeds adequaat geacht. Relevante ontwikkelingen in de toekomst kunnen voor De Nederlandsche Bank aanleiding zijn om voor een of meerdere aangewezen staten opnieuw te beoordelen of sprake is van adequaat toezicht op deze clearinginstellingen.

Artikel 1a²

- 1. Als staat in de zin van artikel 2:26d, derde lid, van de Wet op het financieel toezicht wordt aangewezen: de Verenigde Staten van Amerika.**
- 2. Het eerste lid is slechts van toepassing met betrekking tot herverzekeraars met zetel in de Verenigde Staten van Amerika die voldoen aan de eisen, bedoeld in artikel 3, vierde lid, van de bilaterale overeenkomst tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika inzake prudentiële maatregelen betreffende verzekering en herverzekering (PbEU 2017, L 258).**

Stcrt. 2019, nr. 5637

De bilaterale overeenkomst tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika inzake prudentiële maatregelen betreffende verzekering en herverzekering (PbEU 2017, L 258) beoogt voor zover het herverzekeraars betreft vooral de wederzijdse opheffing van lokale vestigingseisen voor herverzekeraars met zetel in een van de overeenkomst sluitende partijen (de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika) en de afschaffing van de eis dat een herverzekeraar een onderpand aanhoudt in het gastland als zekerheid voor de aangegane verplichtingen aldaar. Artikel 3, eerste tot en met derde lid, van de overeenkomst houdt in dat de behandeling van herverzekeraars met zetel in de Verenigde Staten (VS) niet mag resulteren in een minder gunstige behandeling dan die van lidstaatherverzekeraars. In feite betekent dit dat herverzekeraars met zetel in de VS moeten worden behandeld als lidstaatherverzekeraars.

Het is dus niet meer toegestaan van herverzekeraars met zetel in de VS te verlangen dat zij, voordat zij een herverzekeringsovereenkomst sluiten met een verzekeraar met zetel in een lidstaat van de EU, eerst een bijkantoor openen en onderpand voor aldaar aangegane verplichtingen aanhouden. Nederland stelde deze eisen overigens niet, maar controleerde wel of de herverzekeraar solvabiliteit aanhield zoals geëist op grond van de richtlijn solvabiliteit II. Die eis

is niet in overeenstemming met de overeenkomst (zie artikel 3, vierde lid, onderdelen a en b).

Teneinde hieraan te kunnen voldoen, dienen herverzekeraars met zetel in de VS te worden behandeld als lidstaatherverzekeraars en daarvoor is nodig de VS aan te wijzen als staat waar het toezicht in voldoende mate waarborgen biedt ten aanzien van de belangen die de Wet op het financieel toezicht (Wft) beoogt te beschermen. Het nieuwe artikel 1a van het Besluit aangewezen staten Wft voorziet hierin.

Ook kunnen in geval van een bijkantoor in Nederland van een dergelijke herverzekeraar geen eisen meer worden opgelegd met betrekking tot bijvoorbeeld de solvabiliteitseisen en rapportage-eisen. Voor herverzekeraars met zetel in de VS gelden de solvabiliteitseisen van de zetel, zoals blijkt uit artikel 3, vierde lid, onderdelen a en b, van de overeenkomst. Dit past bij home country control en is in lijn met artikel 3, derde lid, op grond waarvan de Nederlandsche Bank niet meer mag vragen naar de solvabiliteit. Daarom is ook de Vrijstellingsregeling Wft in lijn met het home country control beginsel aangepast (zie artikel 18aa).

Volledigheidshalve wordt nog opgemerkt dat de bilaterale overeenkomst met de VS verder gaat dan het gedelegeerd besluit (EU) 2015/2290 van de Commissie van 12 juni 2015 betreffende de voorlopige gelijkwaardigheid van de solvabiliteitsstelsels die van kracht zijn in Australië, Bermuda, Brazilië, Canada, Mexico en de Verenigde Staten en van toepassing zijn op verzekerings- en herverzekeringsondernemingen met hoofdkantoor in derde landen (PbEU 2015, L 323). Ingevolge dat besluit kan bij de berekening van de groeps-solvabiliteit, indien van die groep een herverzekeraar met zetel in de VS deel uitmaakt, rekening worden gehouden met het solvabiliteitskapitaalvereiste zoals voorgeschreven voor die herverzekeraar. In feite is het besluit wat betreft herverzekeraars met zetel in de VS achterhaald omdat de overeenkomst voor die herverzekeraars veel verder gaat.

Nalevingskosten

Aangezien geen vergunning meer wordt gevraagd van een herverzekeraar met zetel in de VS die een bijkantoor in Nederland wil openen en geen toezicht meer wordt gehouden op dat bijkantoor zouden de nalevingskosten dalen. Er zijn evenwel geen bijkantoren in Nederland van herverzekeraars met zetel in een staat die geen lidstaat is en dus ook niet van herverzekeraars met zetel in de VS. In theorie kan er echter een bijkantoor worden geopend en daarom wordt op basis van de volgende berekening enig idee gegeven van de nalevingskosten die zouden worden bespaard.

De behandeling van de vergunningaanvraag kost 22.400 euro. Daarbij komt dat de verzekeraar de benodigde gegevens voor de vergunning eerst zal moeten verzamelen. De verzameling van de gegevens bedoeld in artikel 2:26e eerste lid, onderdelen a tot en met e, en h, van de Wft worden gesteld op een maand werk, dus $160 * 37$ euro = 5.920 euro. De meeste tijd zal gemoeid zijn met de berekening van de solvabiliteit (artikel 2:26e, eerste lid, onderdelen f en g). De berekening dient immers te geschieden op basis van de richtlijn solvabiliteit II en dat is een regime waarmee een herverzekeraar met zetel in een staat die geen lidstaat is, niet bekend mee zal zijn. Uitgangspunt is dat de herverzekeraar hiervoor een deskundige zal inschakelen en dat

² Deze bepaling is ingevoegd door Stcrt. 2019, nr. 5736 en trad in werking op 1 april 2019 (*red.*).

deze deskundige samen met een vertegenwoordiger van de verzekeraar hier twee maanden mee bezig zullen zijn. Uitgaande van twee deskundigen die acht weken hiermee bezig zijn: $640 \times 56 = 35.840$ euro. De kosten komen daarmee op 41.760 euro. In sommige gevallen moet rekening worden gehouden met het hiervoor reeds genoemde gedelegeerde besluit (EU) 2015/2290 van de Commissie van 12 juni 2015. Maakt de herverzekeraar deel uit van een groep en is het besluit van toepassing, dan is deze solvabiliteitsberekening niet meer nodig, omdat het solvabiliteitsstelsel van de VS voorlopig gelijkwaardig is verklaard. In dat geval blijven de totale kosten beperkt tot 28.320 euro.

Hierbij zouden nog de toezichtkosten komen, maar omdat er geen bijkantoren in Nederland zijn van herverzekeraars met zetel in een staat die geen lidstaat is, is het niet mogelijk hiervan een beeld te geven. Als gevolg van de overeenkomst vervallen deze kosten voor het openen van een bijkantoor. Daarentegen hebben wel 79 herverzekeraars met zetel in een niet aangewezen staat genotificeerd voor dienstverrichting naar Nederland, waaronder vier herverzekeraars met zetel in de VS. De Nederlandsche Bank brengt geen kosten in rekening voor een notificatie en evenmin worden toezichtkosten in rekening gebracht. Wel moet een herverzekeraar kosten maken om de gegevens te verzamelen die bij de notificatie moeten worden verstrekt. Deze kosten zijn als volgt berekend.

De verzameling van de op grond van het Besluit Markttoegang financiële ondernemingen Wft voor notificatie benodigde gegevens bedoeld in artikel 11e, eerste lid, onderdelen a tot en met h en j, van dat besluit zijn gesteld op $4 \text{ uur} \times 37 \text{ euro} = 148 \text{ euro}$. Ook bij de notificatie zal de meeste tijd gemoeid zijn met de berekening van de solvabiliteit (artikel 11e, eerste lid, onderdeel i). Hiervoor wordt verwezen naar hetgeen is opgemerkt ten aanzien van het openen van een bijkantoor. De totale kosten zouden 35.988 euro of 148 euro bedragen. Als gevolg van de overeenkomst vervallen deze kosten geheel.

Ingevolge het nieuwe artikel 1a van het Besluit aangewezen staten Wft is de VS aangewezen als staat in de zin van artikel 2:26d, derde lid, van de Wet op het financieel toezicht, mits voldaan wordt aan de eisen genoemd in artikel 3, vierde lid, van de overeenkomst. Ingevolge artikel 2:26d, derde lid, Wft heeft een herverzekeraar met zetel in de VS geen vergunning nodig voor het openen van een bijkantoor, waardoor die herverzekeraar wordt behandeld als een lidstaatherverzekeraar (zie artikel 2:26c Wft). Er gelden dan geen Nederlandse kapitaaleisen, informatieverplichtingen en gedragseisen. Hetzelfde geldt indien een dergelijke verzekeraar diensten wil verrichten naar Nederland op grond van artikel 2:26f, vijfde lid, Wft. Deze verzekeraar hoeft daarvoor dan geen notificatieprocedure te volgen.

De overeenkomst bepaalt al dat indien een herverzekeraar niet meer voldoet aan de eisen en hij ook niet tijdig weer weet te voldoen aan die eisen, de voordelen van de overeenkomst niet meer op hem van toepassing zijn. De toezichthouder zou dan bijvoorbeeld kunnen besluiten dat die herverzekeraar wel onderpand moet gaan aanhouden of geen overeenkomsten meer mag sluiten in Nederland.

Artikel 2

1. Als staat in de zin van artikel 2:66, eerste lid, van de Wet op het financieel toezicht worden aangewezen:

a. Frankrijk;³

a.⁴Guernsey⁵, voorzover het betreft het toezicht op:

1°. 'Class A' of 'Class B' beleggingsinstellingen waarvan de rechten van deelneming op verzoek van de deelnemers ten laste van de activa direct of indirect worden ingekocht of terugbetaald; en

2°. beleggingsinstellingen waarvan de rechten van deelneming niet op verzoek van de deelnemers ten laste van de activa direct of indirect worden ingekocht of terugbetaald;

c.⁶Ierland;⁷

b. Hongkong SAR, voor zover het betreft het toezicht op beleggingsinstellingen waarvan rechten van deelneming in Nederland worden aangeboden aan niet-professionele beleggers en die zijn geregistreerd bij de Securities and Futures Commission;⁸

c.⁹Jersey;¹⁰

e.¹¹Luxemburg; en^{12 13}

f.¹⁴Malta; en^{15 16}

g. het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland;^{17 18}

d.¹⁹de Verenigde Staten van Amerika, voorzover het betreft het toezicht op beleggingsinstellingen die bij de Securities

³ Frankrijk is ingevoegd door Stcrt. 2008, nr. 136. Geschrapd door Stb. 2013, nr. 293 (red.).

⁴ Vernummerd van "a." tot "b." door Stcrt. 2008, nr. 136 en weer van "b." naar "a." door Stb. 2013, nr. 293 (red.).

⁵ Stb. 2013, nr. 293 schrapt alles achter de komma, behalve de puntkomma (red.).

⁶ Vernummerd van "b." tot "c." door Stcrt. 2008, nr. 136 (red.).

⁷ Ierland is geschrapd door Stb. 2013, nr. 293 (red.).

⁸ Ingevoegd door Stcrt. 2018, nr. 69169 (red.).

⁹ Vernummerd van "c." tot "d." door Stcrt. 2008, nr. 136 en van "d." naar "b." door Stb. 2013, nr. 293. Vernummerd van b tot c door Stcrt. 2018, nr. 69169 (red.).

¹⁰ Ingevoegd door Stcrt. 2006, nr. 241 (red.).

¹¹ Vernummerd van "c." tot "d." door Stcrt. 2006, nr. 241 en vernummerd van "d." tot "e." door Stcrt. 2008, nr. 136 (red.).

¹² Het woord "en" is geschrapd door Stcrt. 2007, nr. 138 (red.).

¹³ Luxemburg is geschrapd door Stb. 2013, nr. 293 (red.).

¹⁴ Vernummerd van "e." tot "f." door Stcrt. 2008, nr. 136 (red.).

¹⁵ Ingevoegd door Stcrt. 2007, nr. 138. Het woord "en" is geschrapd door Stcrt. 2008, nr. 136 (red.).

¹⁶ Malta is geschrapd door Stb. 2013, nr. 293 (red.).

¹⁷ Ingevoegd door Stcrt. 2008, nr. 136 (red.).

¹⁸ Het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland is geschrapd door Stb. 2013, nr. 293 (red.).

¹⁹ Vernummerd van "d." tot "e." door Stcrt. 2006, nr. 241. Vernummerd van "e." tot "f." door Stcrt. 2007, nr. 138, van "f." tot "h." door Stcrt. 2008, nr. 136 en van "h" naar "c" door Stb. 2013, nr. 293. Vernummerd van c tot d door Stcrt. 2018, nr. 69169 (red.).

and Exchange Commission zijn geregistreerd.

2. Het eerste lid is niet van toepassing voor zover het betreft het aanbieden van rechten van deelneming in een beleggingsinstelling waaraan in de desbetreffende staat beperkingen zijn gesteld met betrekking tot de personen aan wie rechten van deelneming mogen worden aangeboden.²⁰

Stcrt. 2006, nr. 228

In dit artikel worden op grond van artikel 2:66, eerste lid, van de Wft de staten aangewezen waarin toezicht wordt gehouden op beleggingsinstellingen dat in voldoende mate waarborgen biedt ten aanzien van de belangen die de Wft beoogt te beschermen. De in dit artikel aangewezen staten komen overeen met de staten die zijn aangewezen in het Besluit van de Minister van Financiën van 16 december 2005, FM 2005-00301 N, tot aanwijzing van staten als bedoeld in artikel 17c, eerste lid, van de Wet toezicht beleggingsinstellingen (Stcrt. 250), zoals gewijzigd bij het Besluit van de Minister van Financiën van 20 februari 2006 (Stcrt. 41) en het Besluit van de Minister van Financiën van 18 oktober 2006 (Stcrt. 211). Deze staten zijn destijds aangewezen met inachtneming van artikel 81 van het Btb 2005, welk artikel in artikel 34 van het Besluit Markttoegang financiële ondernemingen Wft is overgenomen.

De verwijzing in onderdeel a naar 'Class A' en 'Class B' beleggingsinstellingen hangt samen met het onderscheid dat de regelgeving in Guernsey maakt tussen de diverse 'open-end beleggingsinstellingen'. Het toezicht op deze categorieën open-end beleggingsinstellingen kan als adequaat worden aangemerkt. Daarnaast geldt de aanwijzing voor het toezicht op de zogenaamde 'closed-end beleggingsinstellingen' in Guernsey.²¹ In onderdeel a wordt in plaats van de term 'open-end beleggingsinstellingen' de formulering 'beleggingsinstellingen waarvan de rechten van deelneming op verzoek van de deelnemers ten laste van de activa direct of indirect worden ingekocht of terugbetaald' gebruikt. De term 'closed-end beleggingsinstellingen' is vervangen door de formulering 'beleggingsinstellingen waarvan de rechten van deelneming niet op verzoek van de deelnemers ten laste van de activa direct of indirect worden ingekocht of terugbetaald'. Dit betreft een redactionele wijziging in lijn met de formulering van de Wft.

Het aanbieden van deelnemingsrechten in een beleggingsinstelling met zetel in een van de in dit artikel opgenomen staten valt niet onder de vergunningplicht van artikel 2:65, eerste lid, van de Wft. Wel geldt op grond van artikel 2:73 van de Wft een notificatieplicht voor het in Nederland aanbieden van deelnemingsrechten in deze beleggingsinstellingen. Het Deel Prudentieel toezicht financiële ondernemingen van de Wft is niet op deze beleggingsinstellingen en de (eventueel) daaraan verbonden beheerders en bewaarders van toepassing. Het Deel Gedragstoezicht financiële ondernemingen van de Wft is in beperkte mate op deze beleg-

gingsinstellingen en de (eventueel) daaraan verbonden beheerders en bewaarders van toepassing. Zie hiervoor de artikelen 4:8, eerste lid, onderdeel b, 4:12, eerste lid, onderdeel b, en 4:38, tweede lid, van de Wft.²²

Stcrt. 2006, nr. 241

De Wet op het financieel toezicht (Wft) voorziet in een verlicht toezichtregime op onder meer beleggingsinstellingen met zetel in een staat waarin toezicht wordt uitgeoefend dat in voldoende mate waarborgen biedt ten aanzien van de belangen die de Wft beoogt te beschermen. De staten waar een dergelijk adequaat toezicht wordt uitgeoefend op beleggingsinstellingen zijn in het Besluit aangewezen staten Wft aangewezen op grond van artikel 2:66, eerste lid, van de Wft en artikel 34 van het Besluit Markttoegang financiële ondernemingen Wft.

Op grond van het adequaattoezichtbeleid van de Autoriteit Financiële Markten (AFM) (dat gold voor 1 september 2005) was Jersey een van de aangewezen landen die zonder een vergunning in Nederland deelnemingsrechten uit mocht geven. Dit beleid is gewijzigd door invoering van de vernieuwde Wet toezicht beleggingsinstellingen.²³ Jersey was nog niet aangewezen omdat zij te laat medewerking verleende aan een onderzoek van de AFM. Nadat Jersey begin 2006 de gevraagde informatie alsnog verstrekke, is de AFM een uitgebreid onderzoek gestart conform de procedure voor adviesaanvragen inzake aanwijzing van adequaat toezichtlanden op grond van artikel 81, tweede lid, van het Besluit toezicht beleggingsinstellingen 2005. Dit artikel is ongewijzigd overgenomen in artikel 34 van het Besluit Markttoegang financiële ondernemingen Wft. Op basis van het onderzoek dat de AFM heeft gedaan, heeft de AFM geadviseerd Jersey aan te wijzen als staat waar adequaat toezicht wordt uitgeoefend.

Stcrt. 2007, nr. 138

De Wet op het financieel toezicht (Wft) voorziet in een verlicht toezichtregime op onder meer beleggingsinstellingen met zetel in een staat waar toezicht op beleggingsinstellingen wordt uitgeoefend dat in voldoende mate waarborgen biedt ten aanzien van de belangen die de Wft beoogt te beschermen. De staten waar een dergelijk adequaat toezicht wordt uitgeoefend op beleggingsinstellingen zijn in het Besluit aangewezen staten Wft aangewezen op grond van artikel 2:66, eerste lid, van de Wft en artikel 34 van het Besluit Markttoegang financiële ondernemingen Wft.

Op mijn verzoek heeft de AFM onderzoek gedaan naar de Maltezer regelgeving voor beleggingsinstellingen, niet zijnde instellingen voor collectieve beleggingen in effecten (icbe's). Op basis van dat onderzoek heeft de AFM geadviseerd Malta aan te wijzen als staat waar adequaat toezicht wordt uitgeoefend.

Stcrt. 2008, nr. 136

²⁰ Lid 2 is ingevoegd door Stcrt. 2008, nr. 136 (red.).

²¹ Zie ook de toelichting op het Besluit van de Minister van Financiën van 16 december 2005 (Stcrt. 250, blz. 19) en op het Besluit van de Minister van Financiën van 20 februari 2006 (Stcrt. 41, blz. 7).

²² Zie ook de toelichting op artikel 2:66 (1a:63) van de Wft, Kamerstuk 29.708, nr. 19, p. 444 en 445.

²³ Wet van 16 juli 2005 tot wijziging van de Wet toezicht beleggingsinstellingen met het oog op de modernisering van de wet en implementatie van richtlijn nr 2001/107/EG en richtlijn 2001/108/EG van 21 januari 2002 (Stb. 401).

Op grond van artikel 2:66, eerste lid, van de Wet op het financieel toezicht (Wft) en artikel 34 van het Besluit Markttoegang financiële ondernemingen Wft kan de Minister van Financiën staten aanwijzen als staat waar toezicht op beleggingsinstellingen wordt uitgeoefend dat in voldoende mate waarborgen biedt ten aanzien van de belangen die de Wft beoogt te beschermen. Ten aanzien van beleggingsinstellingen met zetel in een aldus aangewezen staat geldt een uitzondering op het verbod om zonder vergunning van de Autoriteit Financiële Markten (AFM) rechten van deelneming in Nederland aan te bieden. Deze beleggingsinstellingen moeten wel op grond van artikel 2:73 van de Wft de AFM op de hoogte stellen van het voornemen om in Nederland rechten van deelneming aan te gaan bieden (notificatie). De staten die op grond van artikel 2:66 van de Wft zijn aangewezen zijn opgenomen in artikel 2, eerste lid, van het Besluit aangewezen staten Wft. Twee nieuwe staten zijn aan de lijst aangewezen staten toegevoegd. De AFM heeft op basis van onderzoek vastgesteld dat het toezicht op beleggingsinstellingen in Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk in sterke mate overeenkomt met het toezicht in Nederland. Deze staten zijn derhalve aangewezen als staat waar adequaat toezicht wordt uitgeoefend.

Het tweede lid van artikel 2 regelt dat de aanwijzing niet geldt voor bepaalde beleggingsinstellingen. Deze dienen op grond van artikel 2:65 van de Wft een vergunning dienen aan te vragen bij de AFM voordat zij rechten van deelneming in Nederland mogen aanbieden behoudens eventuele andere vrijstellingen ingevolge de Wft.

Het gaat om beleggingsinstellingen uit aangewezen staten die in eigen land hun deelnemingsrechten telkens slechts aan een beperkte groep beleggers (bijvoorbeeld professionele beleggers) mogen aanbieden. Dergelijke beleggingsinstellingen vallen in de aangewezen staten meestal onder een verlichte vergunningprocedure of zijn zelfs vrijgesteld van de vergunningplicht. Dit betekent dat er in dat geval geen sprake is van een volledige toetsing bij markttoetreding. Ook in het doorlopend toezicht vallen deze beleggingsinstellingen vaak onder een lichter regime.

Voor de onderhavige aanpassing van deze regeling golden deze beperkingen echter niet bij het aanbieden van deelnemingsrechten in Nederland. Omdat dit niet wenselijk is en de (gedeeltelijke) vrijstelling van de vergunningplicht dan wel het aangepaste doorlopend toezicht niet conform de Nederlandse wet- en regelgeving hoeft te zijn, kunnen deze beleggingsinstellingen thans ingevolge het tweede lid van artikel 2 geen gebruik meer maken van de uitzondering van artikel 2:66, eerste lid, van de Wft.

Voorts is de zinsnede die de aanwijzing van de staat Guernsey beperkte ('voorzover ... terugbetaald') vervallen. Er is echter geen ongedaanmaking van deze beperking beoogd. De beperking wordt nu door het tweede lid van deze regeling ondervangen.

Stb. 2013, nr. 293

Na de inwerkingtreding van het wetsvoorstel ter implementatie van de richtlijn en het onderhavige besluit is er een mogelijkheid van een Europees paspoort. Aangezien de richtlijn nu juist het beheer van en de aanbidding van deelnemingsrechten in beleggingsinstellingen regelt, komt dit in de plaats van het aangewezen staten-beleid ten aanzien

van EU-lidstaten. Dit betekent dat de aanwijzing onder het aangewezen staten-beleid van Frankrijk, Ierland, Luxemburg, Malta en het Verenigd Koninkrijk vervalt. De aanwijzing van Guernsey, Jersey en de Verenigde Staten, voor zover het SEC toezicht betreft, blijft bestaan.

Stcr. 2018, nr. 68169

Op grond van artikel 2:66, eerste lid, van de Wet op het financieel toezicht (Wft), nader uitgewerkt in artikel 34 van het Besluit Markttoegang financiële ondernemingen Wft, kan de Minister van Financiën staten aanwijzen als staat waar toezicht op beheerders van beleggingsinstellingen wordt uitgeoefend dat in voldoende mate waarborgen biedt ten aanzien van de belangen die de Wft beoogt te beschermen. Ten aanzien van beleggingsinstellingen met zetel in een aldus aangewezen staat geldt een uitzondering op het verbod om zonder een vergunning als bedoeld in artikel 2:65 van de Wft rechten van deelneming in Nederland aan te bieden. De beheerders van deze beleggingsinstellingen moeten wel voldoen aan de in artikel 2:73 van de Wft neergelegde notificatieverplichting. De op grond van artikel 2:66 van de Wft aangewezen staten zijn opgenomen in artikel 2, eerste lid, van het Besluit aangewezen staten Wft.

De Autoriteit Financiële Markten (AFM) heeft op basis van onderzoek vastgesteld dat het toezicht op beleggingsinstellingen met zetel in Hongkong in sterke mate overeenkomt met het toezicht in Nederland. In verband hiermee heeft de AFM geadviseerd Hongkong aan te wijzen als staat waar adequaat toezicht wordt uitgeoefend. Hongkong is geen staat maar een Speciale Administratieve Regio van de Volksrepubliek China. Hongkong SAR wordt desondanks in dit besluit opgenomen als aangewezen staat. De in dit besluit opgenomen wijziging heeft betrekking op beleggingsinstellingen met zetel in Hongkong waarvan rechten van deelneming in Nederland worden aangeboden aan niet-professionele beleggers. Bovendien moeten deze beleggingsinstellingen zijn geregistreerd bij de betrokken toezichthoudende instantie van Hongkong, de Securities and Futures Commission.

Voor de goede orde wordt nog opgemerkt dat de opgenomen wijziging alleen betrekking heeft op het – kort samengevat – in Nederland aanbieden van deelnemingsrechten. Indien een in Hongkong gevestigde beheerder voornemens is om een Nederlandse beleggingsinstelling te beheren, dient die beheerder te beschikken over een vergunning op grond van artikel 2:65 van de Wft.

Artikel 3

Als staat in de zin van artikel 3:2, eerste lid, onderdeel b, onder 2°, en vierde lid,²⁴ van de Wet op het financieel toezicht worden aangewezen: Australië, Canada, Japan, de Verenigde Staten van Amerika en Zwitserland.

Stcr. 2006, nr. 228

De in dit artikel aangewezen staten komen overeen met de in artikel 3, eerste lid, van de Vrijstellingsregeling Wtk 1992 genoemde staten.

²⁴ Volgens art. II van Stcr 2014, nr. 35352 treedt deze wijziging in werking op 1 januari 2015.

Stcrt. 2014, nr. 35352

Deze ogenschijnlijk kleine wijziging van het Besluit aangewezen staten Wft (hierna: het Besluit) is van groot belang voor banken met zetel in een staat die geen EU-lidstaat is en die behoren tot een concern dat een concernfinancieringsmaatschappij met zetel in Nederland heeft. In het Besluit worden twee wijzigingen aangebracht. De belangrijkste wijziging is de toevoeging van de zinsnede 'en vierde lid'.

In welk kader wordt de aanwijzing van staten uitgebreid?

Op 1 januari 2015 treedt een wijziging van artikel 3:2 van de Wet op het financieel toezicht (hierna: Wft) in werking. Die wijziging is opgenomen in de Wijzigingswet financiële markten 2015. De wijziging betreft concernfinancieringsmaatschappijen. Concernfinancieringsmaatschappijen zijn ondernemingen die terugbetaalbare gelden aantrekken door middel van het aanbieden van effecten en deze aangetrokken gelden vervolgens voor het grootste gedeelte uitzetten bij een andere groepsmaatschappij binnen het concern waartoe zij behoren (hierna: de ontvangende groepsmaatschappij). Indien zij in dat kader tevens gelden aantrekken van het publiek zijn deze ondernemingen vergunningplichtig. Indien zij geen vergunning hebben, overtreden zij artikel 2:11 Wft. Wanneer zij evenwel voldoen aan bepaalde voorwaarden kunnen zij gebruik maken van de uitzondering, genoemd in artikel 3:2 Wft. Zij zijn dan niet vergunningplichtig en hetgeen is bepaald in het Deel Prudentieel toezicht financiële ondernemingen met betrekking tot banken is niet op hen van toepassing.

Op grond van de wijziging van artikel 3:2 Wft geldt de vergunningplicht wel indien de concernfinancieringsmaatschappij deel uitmaakt van een bancaire concern. Dat is een concern dat als hoofdactiviteit heeft het uitoefenen van het bedrijf van het voor eigen rekening verrichten van kredietuitzettingen buiten het concern. Daarop wordt weer een uitzondering gemaakt: ook indien een concernfinancieringsmaatschappij deel uitmaakt van een bancaire concern, is zij toch niet vergunningplichtig indien de moedermaatschappij of de ontvangende groepsmaatschappij een vergunning heeft van de Nederlandsche Bank, een toezichthoudende instantie in een andere EU-lidstaat of – hierop ziet het onderhavige besluit – een toezichthoudende instantie in een door de Minister van Financiën aangewezen staat. Het is in dit kader dat ik bij het thans voorliggende besluit staten aanwijs. De minister kan een staat aanwijzen indien daar toezicht wordt uitgeoefend dat in voldoende mate waarborgen biedt ten aanzien van de belangen die deze wet beoogt te beschermen.

Welke staten worden aangewezen?

Aandacht verdient dat artikel 3:2 Wft ook in een andere context aan de Minister van Financiën de bevoegdheid geeft staten aan te wijzen. Deze andere context betreft een andere voorwaarde voor de uitzondering op de vergunningplicht, namelijk dat de concernfinancieringsmaatschappij een garantie heeft gekregen. Een van de wijzen waarop aan deze voorwaarde kan worden voldaan, is dat de concernfinancieringsmaatschappij een garantie heeft gekregen van een andere bank met zetel in een door de Minister van Financiën aan te wijzen staat. Op grond van deze aanwijzingsbevoegdheid zijn reeds Australië, Canada, Japan, de

Verenigde Staten van Amerika en Zwitserland aangewezen. Het ligt voor de hand om dezelfde staten aan te wijzen in het kader van de voorwaarde dat bij een bancaire concern de ontvangende groepsmaatschappij of de moedermaatschappij haar zetel heeft in een door de Minister van Financiën aangewezen staat. Om die reden wijs ik bij deze dezelfde staten aan.

Een en ander komt erop neer dat voor bancaire concerns die een moedermaatschappij of een ontvangende groepsmaatschappij met zetel in een van deze staten hebben, er niets verandert ten opzichte van de huidige situatie. Wanneer de moedermaatschappij of de ontvangende groepsmaatschappij haar zetel heeft in een niet-aangewezen staat, is er wel een vergunningplicht voor de concernfinancieringsmaatschappij: dat is nieuw. Voor de goede orde wordt erop gewezen dat aanwijzing van een EU-lidstaat niet aan de orde is; die situatie valt op grond van de wet reeds onder de uitzondering op de vergunningplicht.

Tot slot wordt erop gewezen dat de reeds bestaande aanwijzingsbevoegdheid in het kader van de garantie nu nog is geregeld in artikel 3:2, eerste lid, onderdeel c, Wft, maar na de inwerkingtreding van de wijziging van artikel 3:2 Wft wordt geregeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel b Wft. Daarom wordt in dit besluit 'onderdeel c' vervangen door 'onderdeel b'; dat heeft geen inhoudelijke consequenties.

Artikel 4

Als staat in de zin van artikel 27, eerste lid, onderdeel a, onder 2°, van het Besluit reikwijdtebepalingen Wft worden aangewezen: alle lidstaten, Australië, Canada, Japan, de Verenigde Staten van Amerika en Zwitserland.

Stcrt. 2006, nr. 228

De in dit artikel aangewezen staten komen overeen met de in artikel 2, eerste lid, onderdeel b, van het Besluit van 13 augustus 2004, houdende vaststelling van het begrip liquide middelen, bedoeld in artikel 23, zesde lid, van de Wet toezicht kredietwezen 1992 en houdende regels betreffende de verlening van een ontheffing als bedoeld in artikel 82, vierde lid, van de Wet toezicht kredietwezen 1992, alsmede tot wijziging van artikel 5 van het Besluit solvabiliteitsmarge verzekeringsbedrijf 1994 (Stb. 442).

Artikel 5

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit aangewezen staten Wft.

Stcrt. 2006, nr. 228

Artikel 6

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 2007.

Stcrt. 2006, nr. 228

Toelichting (Stcrt. 2006, nr. 228)

De Wet op het financieel toezicht (Wft) voorziet in een verlicht toezichtregime op beleggingsinstellingen en clearinginstellingen met zetel in een staat waarin toezicht wordt uitgeoefend dat in voldoende mate waarborgen biedt ten aanzien van de belangen die de Wft beoogt te beschermen. Daarnaast is een van de voorwaarden voor de uitzondering op het toezicht op (kort gezegd) concernfinancieringsmaatschappijen (artikel 3:2 van de wet) dat een garantie wordt afgegeven door bijvoorbeeld een bank met zetel in een staat die geen lidstaat is waar toezicht wordt uitgeoefend dat in voldoende mate waarborgen biedt ten aanzien van de belangen die het Deel Prudentieel toezicht financiële ondernemingen van de Wft beoogt te beschermen. Een vergelijkbare voorwaarde geldt voor het verlenen van een ontheffing van het verbod op het aantrekken van opvorderbare gelden: in artikel 27, eerste lid, onderdeel a, onder 2°, van het Besluit reikwijdtebepalingen Wft is bepaald dat onder andere een garantie moet worden verstrekt door bijvoorbeeld een bank met zetel in een staat waar toezicht wordt uitgeoefend dat in voldoende mate waarborgen biedt ten aanzien van de belangen die de wet beoogt te beschermen.

De staten waar een dergelijk adequaat toezicht wordt uitgeoefend op banken, beleggingsinstellingen en clearinginstellingen worden in dit besluit aangewezen op grond van de artikelen 2:6, tweede lid, 2:8, tweede lid, 2:66, eerste lid, 3:2, eerste lid, onderdeel c, onder 2°, van de Wft en artikel 27, eerste lid, onderdeel a, onder 2°, van het Besluit reikwijdtebepalingen Wft.

De inhoud van dit besluit is als onderdeel van de Uitvoeringsregeling Wft ter consultatie aan marktpartijen en het Adviescollege toetsing administratieve lasten (Actal) voorgelegd. Relevante opmerkingen van marktpartijen zijn in dit besluit meegenomen. Actal heeft geen opmerkingen gemaakt over in dit besluit opgenomen bepalingen.

© R.E. Batten

disclaimer

Gestreefd wordt naar juistheid, volledigheid en actualiteit van deze Wft-editie,
maar dat kan niet worden gegarandeerd.

